

WIELKI TYDZIEŃ

Wielki Tydzień rozpoczyna się Niedzielą Palmową, czyli Męki Pańskiej (Pasyjną), a kończy się Niedzielą Zmartwychwstania. Obie te niedziele jak kłamrą spinają w jedną całość najistotniejsze wydarzenia zbawcze: śmierć krzyżową i chwalebne zmartwychwstanie Chrystusa. Poszczególne dni Wielkiego Tygodnia, zwłaszcza Święte Triduum Paschalne, ukazują tę prawdę.

Zbawcze wydarzenia paschalne uobecniają się w sposób wyjątkowy w liturgii tych dni. Oprócz bogactwa tekstów biblijnych i liturgicznych, obrzędy Wielkiego Tygodnia posługują się obfitym językiem znaków i symboli (palmy, umycie nóg, procesja do „ciemnicy”, odsłonięcie i adoracja Krzyża, Grób Pański, ogień - światło (paschał), woda itp.). Liturgia tych dni, koncentrując się na końcowych wydarzeniach życia Chrystusa, ukazuje przede wszystkim Jego ostateczne zwycięstwo nad grzechem i śmiercią.

Liturgia Wielkiego Poniedziałku, Wtorku i Środy, ukazuje nam Chrystusa - cierpiącego Sługę, który dobrowolnie składa w ofierze swoje życie, aby wejść razem z nami do chwały Ojca. Nie może temu przeszkodzić grzech, zdrada (Judasza) i niewdzięczność człowieka.

Wyjątkowe znaczenie mają trzy ostatnie dni Wielkiego Tygodnia - **Święte Triduum Paschalne**. Są one najważniejszym czasem w życiu Kościoła i stanowią szczyt roku liturgicznego.

Obchód Świętego Triduum Paschalnego rozpoczyna Msza Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek, punktem kulminacyjnym jest Wigilia Paschalna w Wielką Noc. W te wielkie dni nie tylko wspominamy, ale i uobecniamy w liturgii dzieło naszego odkupienia: poprzez Wieczernik, Ogrójec, śmierć na Kalwarii i Grób, aż do zwycięskiego i chwalebного zmartwychwstania. Jest to pascha - przejście przez śmierć do życia, w której już dziś uczestniczymy w sposób sakramentalny.

Dlatego każdy Chrześcijanin powinien dołożyć wszelkich starań, aby dni Wielkiego Tygodnia przeżyć owocnie. Temu służy również czas wielkopostnej pokuty i oczyszczenia, a zwłaszcza sakrament pokuty i pojednania.

